

שקר אני על דבריו, וכן מלים.
אמר לו רבי עקיבא, משמע כל מה שעשָׂה הקדוש ברוך הוא,
ללמד ממוני חכמה רביה, שפתות
(משל ט) כל פעל ה' למענהו. רבי
אלעזר אמר מקאן, שפתות
(בראשית א) וירא אלהים את כל
אשר עשה והנה טוב מאד. מה
זה מאר? ללמד ממוני חכמה
עליזה.

אמר רבי יהודה, מה זה שפתות
(קהלת ז) גם את זה לעמת זה
עשה האלים? פמו שברקיע -
עשה הקדוש ברוך הוא בארץ,
והכל רומו למה שלמעלה.
שפשחה רואה רבי אבא עין
אחד שפירו נעשה עוף שפורה
מןני, היה בוכה ואומר: אם
היוبني אדם יוציאים למה
רומים, היו קורעים מלボשים
עד טבורם למה שנשפחה מהם
החכמה. כל שפנו בשאר מה
עשה הקדוש ברוך הוא
בארץ.

במו שאמר רבי יוסי, אילנות,
אותם שגראתה מהם חכמה,
כמו חרוב, דקל, פסתוק,
וכדומה להם, כלם בהרבה
וירבה אחת הרובגה. כל אותם
שעושים פרות, פרט למפתחים,
סוד אחד הם, פרט לשבלים
שנפרדים.

כל אותם שלא עוזים פרות,
והם גודלים, פרט לערבי נחל
שיש להם סוד לבדם כמו
שלמעלה, מיניקה אחת יונקים,
וכל אחד מאותם הקטנים, פרט
לאזוב, מאם אחת נולדי.

כל עשב הארץ שפמנים
עליהם, גודלים פקפים
בשםם. לכל אחד ואחד סוד
לבדו, כמו שלמעלה, ולא כהות
ויזוא לבדו. זהו שפתות (יקרא יט) שרך לא תזרע כלאים.
וכגון (ויקרא יט) הידעת שמים אם פשים משטרו בארץ. כתוב
(א) לקלם בשם יקרא. ומה שאבצל מה שבעולם סוד בלבד, ולא רצה הקדוש ברוך הוא לגלות

עקבא, משמע כל מה שעבד קדשא בריך הוא,
למייף מניה חכמתא פגיאה, דכתיב, (משלי טז)
כל פעל ה' למענהו. ר' אלעזר אמר מהכא,
דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד. מהו מאד. למייף מניה
חכמתא עלאה.

אמר רבי יהודה, מאין דכתיב, (קהלת ז) גם את
זה לעמת זה עשה האלים. בגונא
דרקיע, עבד קדשא בריך הוא בארץ, וכלחו
רמייא למא דלעילא. כד הדוה חמי ר' אבא,
חד אילנא, דאייה אטעbid עופא דפרה מניה,
הוה בכוי ואמר, אי הו בנין נשא ידע למאי
רמייאן, הו מבזען מלבושיהן עד טבוריהן,
למא דאנשי חכמה מהונן. כל שפן בשאר
מה שעבד קדשא בריך הוא בארץ.

בדאמר ר' יוסי, אילן, איןון דאתחזי מבהון
חכמתא, גון חרובא, דקל, פסתוקא,
ובצדמה לון, כלחו במד רכיבא (רטיכא) אתרכוב.
כל איןון דעבדין פירין, בר מפטוחין, רזא חדא
איןון, בר שבילין דאתפרשן.

בל איןון דלא עבדין פירין, ואיןון רבר宾ן,
בר מערבין דנחלת, דעת להו רזא
בלחודוינ גונא דלעילא, מחד גיניקא יניקו,
ובכל חד מאינו דאייה זוטרי, בר מאזובא,
מאי מא חד אתיילד.

בל עשבין הארץ, דאתמג עלייהון רבר宾ן
תקיפין בשמייא. כל חד וחד רזא בלחודוינ,
בגונא דלעילא, ובגון בך כתיב, (ויקרא יט) שרך
לא תזרע כלאים. הכל חד וחד עאל בלחודוינ,
ונפיק בלחודוינ, חד הוא דכתיב, (איוב ל"ח)

לבדו, כמו שלמעלה, ולא כהות כלאים. שרך לא תזרע כלאים.
ויזוא לבדו. זהו שפתות (ויקרא יט) הידעת שמים אם פשים משטרו בארץ. כתוב
(א) לקלם בשם יקרא. ומה שאבצל מה שבעולם סוד בלבד, ולא רצה הקדוש ברוך הוא לגלות